

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА МАТЕМАТИЧНИХ МЕТОДІВ
ТА СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ**

МАТЕРІАЛИ

**III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
з проблем вищої освіти і науки
«Математичні методи, моделі та інформаційні технології у науці, освіті,
економіці, виробництві»
(28 квітня 2021 року)**

МАРІУПОЛЬ

УДК 004.4'27
ББК 66.3(4Укр),133.1

Математичні методи, моделі та інформаційні технології у науці, освіті, економіці, виробництві: збірник тез III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції з проблем вищої освіти і науки, м. Маріуполь, 28 квітня 2021 р. / Маріупольський державний університет; уклад. Шабельник Т. В., Дяченко О. Ф., Ротаньова Н.Ю., Морозова А. О., Лазаревська Ю.А. – Маріуполь: МДУ, 2021. – 197 с.

Рекомендовано до друку засіданням Вченої ради економіко-правового факультету Маріупольського державного університету (протокол № 11 від 19 травня 2021 р.)

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

© Кафедра математичних методів та системного аналізу, 2021

© Маріупольський державний університет, 2021

колективної комунікації зростає прозорість світу, швидкість і обсяги передачі інформації міжелементами світової системи, з'являється ще один інтегруючий світової фактор.

Список використаних джерел:

1. Шквір В.Д. Інформаційні системи і технології в обліку. Львів. : 2017. 268 с.
2. Козлакова Г.О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті/Монографія. К. : ІЗМН, ВІПОЛ, 2004. С.180.
3. 20,1 млн українців користуються Інтернетом на стаціонарних та мобільних пристроях. URL: <http://watcher.com.ua/2015/11/19/20-1-mln-korystuyutsya-internetom-nastatsionarnyh-ta-mobilnyh-prystroyah/> (дата звернення: 07.03.2021).
4. Дані досліджень інтернет-аудиторії України – 2017. URL: <http://inau.ua/proekty/doslidzhennya-internet-audytoriyi> (дата звернення: 07.03.2021).
5. Чілачава Т. Р. Сучасні інформаційні технології як чинник оптимізації журналістсько-редакційної діяльності: автореф. дис. канд. філол. наук: 10.01.08. Київ: Нац. ун-т ім. Т.Шевченка, 2017. С. 18.
6. Карпенко С.Г., Попов В.В. Інформаційні системи і технології. Київ: МАУП, 2004.

Нетреба М. М.

к.філ.н., доцент кафедри педагогіки та освіти
Маріупольський державний університет

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ

Управління освітнім процесом як соціально-педагогічною системою реалізації основних функцій та єднальних процесів в освітньому закладі, відповідно до суспільних потреб і галузевих стандартів, знайшло широке висвітлення в працях таких дослідників, як В. Бондар, Ю. Конаржевський, В. Лазарев, В. Маслов, А. Орлов, В. Пікельна, М. Поташник, М. Приходько та багатьох інших [1, с. 239]. Керівник закладу освіти наділений функцією управління та адміністративними повноваженнями. Тут і налагодження комунікацій, і прийняття рішень, і контролювання дій підлеглих тощо. Дуже вдалою і дієвою буде робота, якщо керівник стане у педагогічному колективі одночасно і лідером, і менеджером, а головне інноватором ідей.

Формування компетентного керівника закладом освіти передбачає усвідомлення й сприяння застосування широкого спектру інноваційних технологій навчання: інтерактивні технології, особистісно орієнтованого навчання і виховання, модульно-блочного навчання, блочно-консультативного навчання, колективного та групового способів навчання, групових творчих справ, формування творчої особистості, створення ситуації успіху, розвитку критичного мислення, проектного навчання, навчання як, життєвого проектування, технологія розвитку творчої особистості або теорія розв'язання винахідницьких завдань, технології визначення ефективності сучасного уроку, визначення рівня готовності керівника ЗНЗ до управління інноваційною діяльністю, кваліметричні методики в управлінській діяльності керівника, методика неформальної освіти публічного дебатування (на основі «Оксфордських дебатів» програми «Громадські ініціативи у Східній Європі»), метод кейсів [2, с.102].

У філософському енциклопедичному словнику управління визначається як функція організованих систем різної природи (біологічної, соціальної, технічної), що забезпечує збереження їх певної структури, підтримку режиму, реалізацію програми та мети діяльності [6, с. 674].

Управління освітнім процесом у закладах загальної середньої освіти вимагає спільності мети щодо забезпечення сучасного рівня організації освітнього процесу і досягнення максимально можливого ступеня якості освіти (навченості, вихованості, розвитку, компетентностей) учнів і на основі такої спільності – вироблення єдності дій на кожному напрямі, етапі всіх учасників освітнього процесу. Оскільки керівник закладу освіти здійснює безпосереднє управління ним, забезпечує організацію освітнього процесу, здійснює контроль за виконанням освітніх програм, організовує діяльність закладу освіти, він несе відповідальність за освітню, фінансово-господарську та іншу діяльність закладу.

Ми цілком погоджуємось з думкою А. Романчук, що інновації в управлінні – це процес здійснення цілеспрямованих змін, спрямованих на перетворення будь-яких компонентів у структурі або функціонуванні організації. Інноваційність передбачає наявність у керівника закладу стратегічного мислення, гнучкості та швидкого реагування на зміну ситуації, вміння приймати нестандартні управлінські рішення, йти на ризик, бачити кінцевий результат, підбирати якомога більшу кількість альтернатив [3, с. 178].

Удосконалюючи систему керування освітнім закладом згідно з інноваційною орієнтованістю, необхідно усвідомити складність взаємозв'язку управлінських та освітніх інновацій, щоб уникнути неоднозначності розуміння природи інноваційних змін. Для

виявлення цих ключових моментів відповідно до загальних й специфічних особливостей процесом управління слід враховувати:

- співвідношення категорій «традиція-інновація» та їх взаємообумовленість з категоріями «функціонування-управління» стосовно педагогічних працівників у освітньому закладі;

- наявність досвіду закладу загальної середньої освіти щодо створення інноваційного освітнього середовища.

Залежно від усвідомлення змісту «інновацій» як головної категорії, що визначає детермінування управління освітнім закладом, саме суспільно значущий вплив інновацій вимагатиме особливої організації її середовища. У такому контексті увага зосереджується на осмисленні інноваційної спрямованості функцій керівника щодо формування мети й завдань, вибору методів і форм, що є основою створення засобів науково-методичного забезпечення функціонування інноваційного освітнього середовища закладу освіти [5, с. 12].

Зосереджуючись на питанні інновацій управління в освітньому процесі, можна стверджувати, що інноваційно-зорієнтований підхід це – спеціальне, структурно-організоване та функціонально-процесуальне інтегроване утворення, що відображає динамізм і змінність соціуму, та забезпечує стимулювання новаторських змін, розвиток інноваційної здатності людини, реалізацію інноваційної діяльності фахівців в умовах сучасного динамічного суспільства, розвиток інноваційних особистісних властивостей, створення інноваційного середовища.

Як зазначає І. Петровська, використання керівником закладу освіти новітніх методів управління у своїй професійній діяльності безпосередньо пов'язана з розвитком його особистості, адже високий розвиток особистості дозволяє людині адекватно реагувати на зміни та адаптуватись до них у швидкому темпі розвитку нашого суспільства. Керівники закладів освіти для підвищення ефективності професійної діяльності мають використовувати актуальні методи управління, швидко адаптуватись до нових умов навколишнього середовища, а отже, постійно розвивати власну особистість та спонукати до розвитку своїх підлеглих [4].

Отже, аналіз наукових підходів до розуміння поняття «інноваційні технології управління» у нашому дослідженні принципово важливі, дає підстави зробити узагальнення про те, що суть управління завжди невід'ємно пов'язано із самою керованою системою, та її специфікою – управління освітнім закладом суттєво важливе для функціонування закладу освіти.

Список використаних джерел

1. Бірюк Д. О. Педагогічна керованість процесом особистісно-професійного розвитку майбутнього вчителя в системі реалізації вітчизняного освітянського менеджменту. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: педагогіка*. 2018. № 1 (20). С. 239-243. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdpu_2018_1_39 (дата звернення: 25.10.2020).
2. Енциклопедія бізнесмена, економіста, менеджера / за ред. Р. Дяківа. К.: Міжнародна економічна фундація, 2000. 703 с.
3. Романчук А.І. Сучасні інноваційні технології управління навчально-виховним процесом у початковій школі. *Теорія і методика управління освітою*. Випуск 10. Т. 2. 2019, С.177-180. URL: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2019/10/part_2/41.pdf (дата звернення: 25.10.2020).
4. Петровська І. Р. Підвищення ефективності управлінської діяльності керівника за допомогою коучингу. URL: <http://ipp.lp.edu.ua/WebRC/issues/Issue%204/Petrovska.pdf> (дата звернення: 25.10.2020).
5. Савельчук, І. Б. Інноваційне освітнє середовище університету: принципи та механізми функціонування. *Теоретичні та практичні аспекти формування освітнього простору навчального закладу: світовий та вітчизняний вимір: матеріали міжнародної наукової конференції*. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка. С.123-126.
6. Філософський енциклопедичний словник /В. І. Шинкарук (голова редкол.), Є.К. Бистрицький, М.О. Булатов, А.Т. Ішмуратов та ін. / за ред. Л. В. Озадовської, Н.П. Поліщук НАН України. Київ: Абрис, 2002. 751 с.